

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ο χρόνος τελειώνει

Ο κίνδυνος της εσωτερικής πώ-
χευσης είναι ορατός. Η ελληνική
κυβέρνηση έκανε μία συμφωνία με
το Eurogroup, η οποία επιτρέπει
την περαιτέρω χρηματοδότηση του
κράτους και των τραπεζών. Όμως,

οι εσωτερικές έριδες στην κυβέρ-
νηση και η απειρία κυβερνητικών
στελεχών έχουν «παγώσει» την υλο-
ποίησή της, θέτοντας σε κίνδυνο τη
χώρα. Η απόφαση για τη συμφωνία
δεν ήταν εύκολη, αλλά ήταν υπεύ-

θυνη. Η υλοποίησή της έχει ισχυρό-
τατους αντιπάλους στον ΣΥΡΙΖΑ και
στην κυβέρνηση, αλλά δεν υπάρχει
άλλος δρόμος για όποια κυβέρνηση
διοικεί τον τόπο. Είναι πλέον προ-
φανές ότι δεν είναι δυνατόν να βρε-

θούν χρήματα εκτός Ευρωζώνης,
ενώ για να αρχίσουμε να τα λαμβά-
νουμε θα πρέπει να τηρήσουμε όσα
συμφωνήθηκαν. Χρόνος δεν υπάρ-
χει για άλλες ακροβασίες και παλι-
νωδίες.

Η ΑΥΓΗ

Οι δύο πυλώνες της διαπραγμάτευσης

Με την αποστολή από τον Γιάννη
Βαρουφάκη στο Eurogroup της
λίστας με τις επτά μεταρρυθμίσεις
τις οποίες προτείνει η ελληνική κυ-
βέρνηση γίνεται ακόμη ένα βήμα
στην κατεύθυνση της υλοποίησης
της συμφωνίας της 20ής Φεβρου-
αρίου. Παράλληλα με αυτές τις συ-
ζητήσεις, η ελληνική κυβέρνηση
προτείνει να ξεκινήσουν σε υψη-
λό επίπεδο οι συζητήσεις με τους
θεσμούς σχετικά με την πιθανή
επόμενη συμφωνία, η οποία να
έχει τη μορφή συμβολαίου για την
ανάκαμψη και την ανάπτυξη της
ελληνικής οικονομίας. Η κυβέρνη-
ση προχωρά στην υλοποίηση των
συμφωνηθέντων και καλεί τους
εταίρους να ξεκινήσει η διπλή δια-
πραγμάτευση τόσο για την ολοκλή-
ρωση της ενδιάμεσης συμφωνίας
τον Απρίλιο όσο και για την τελική
συμφωνία του Ιουνίου.

Στις μεταρρυθμίσεις που απέστειλε
ο υπουργός Οικονομικών, περι-
λαμβάνονται η δημιουργία Δημο-
σιονομικού Συμβουλίου με στόχο
την εξοικονόμηση πόρων, η βελτί-
ωση της διαχείρισης του προϋπο-
λογισμού, η διοικητική μεταρρύθ-

μιση με στόχο την καταπολέμηση
της γραφειοκρατίας στο Δημόσιο,
η ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων
οφειλών, η εγκατάσταση ανεξάρ-
τητου φορολογικού συμβουλίου, η
συγκρότηση ευέλικτης ομάδας φο-
ρολογικού ελέγχου για την καταπο-
λέμηση της φοροδιαφυγής και της
φοροκλοπής, η ρύθμιση των τυ-
χερών παιγνίων στο Διαδίκτυο με
στόχο την αύξηση των εσόδων και
η αντιμετώπιση της ανθρωπιστι-
κής κρίσης, που πέρασε ήδη από
την αρμόδια επιτροπή της Βουλής.
Η ελληνική κυβέρνηση δείχνει
τη βούλησή της να προχωρήσει
μπροστά, όμως βρίσκεται αντιμέ-
τωπη με πιέσεις, αποφάσεις και
παραλείψεις από την πλευρά των
εταίρων και ιδιαίτερα της ΕΚΤ, που
προκαλούν ασφυξία στη χρηματο-
δότηση της ελληνικής οικονομίας.
Η ΕΚΤ δεν ανταποκρίνεται στη
συμφωνία του Eurogroup. Σφίγει
τον κλοιό και δεν δίνει τη δυνατό-
τητα στην Ελλάδα να αντιμετωπίσει
το χρηματοδοτικό κενό των επόμε-
νων εβδομάδων μέσω της έκδοσης
έντοκων γραμματίων του Δημοσί-
ου και της επιστροφής των κερδών

του ευρωσυστήματος από τα ελλη-
νικά ομόλογα. Αν η ΕΚΤ δεν συμ-
φωνήσει με αυτό το σχέδιο, όπως
τονίζει ο πρωθυπουργός στη συνέ-
ντευξη που παραχώρησε στο γερ-
μανικό περιοδικό «Der Spiegel»,
«θα επιστρέψουμε στο θρίλερ που
είδαμε πριν τις 20 Φεβρουαρίου».
Ο Αλέξης Τσίπρας επιμένει ότι η
απόφαση για να προχωρήσει η
συμφωνία και η διαπραγμάτευση
για την τελική συμφωνία πρέπει να
είναι πολιτική και όχι τεχνοκρατι-
κή, ενώ χαρακτηρίζει «σοκινί τυ-
λιγμένο γύρω από τον λαιμό μας»
τη στάση της Ευρωπαϊκής Κεντρι-
κής Τράπεζας.

Η ελληνική κυβέρνηση έχει ξε-
καθαρίσει ότι δεν πρόκειται να
υπογράψει νέο Μνημόνιο, που θα
συνεχίζει την πολιτική της εσωτε-
ρικής υποτίμησης, της σκληρής
λιτότητας και της απορρύθμισης
των εργασιακών σχέσεων. Το νέο
συμβόλαιο με τους εταίρους πρέπει
να στοχεύει στην ανάκαμψη και
την ανάπτυξη της ελληνικής οίκο-
νομίας και να καθιστά το χρέος βι-
ώσιμο. Οι μνημονιακές πολιτικές
ανήκουν στο παρελθόν.

ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ Βασ. Αναστασόπουλος

Με τα παντελόνια κάτω

Τον Ιούνιο του 2012, όλη η Ελλάδα παρακολουθού-
σε εμβρόντητη στις τηλεοπτικές της οθόνες την άναν-
δρη σωματική επίθεση του βουλευτή της ΧΑ, Ηλία
Κασιδιάρη, στη βουλευτή του ΚΚΕ, Λιάνα Κανέλλη.
Το γεγονός ότι το επεισόδιο διαδραματίστηκε στον
«αέρα» μιας ζωντανής τηλεοπτικής εκπομπής και δεν
αποτελέσει προϊόν μαγνητοσκοπήσης ή μοντάζ, έδωσε
στον καθένα και στην κάθε μία από μας την ευκαιρία
να βγάλει τα συμπεράσματά του για το θύμα και το
θύτη. Την Παρασκευή, 6 Μαρτίου 2015, πια, ο προ-
σωρινά προφυλακισμένος -για την υπόθεση σύστα-
σης εγκληματικής οργάνωσης- βουλευτής της Χρυσής
Αυγής απαλλάχθηκε των κατηγοριών για την επίθεση
στη Λιάνα Κανέλλη. Το δικαστήριο μετέτρεψε την κα-
τηγορία της επικίνδυνης σωματικής βλάβης σε απλή
σωματική βλάβη κι έτσι η υπόθεση μπήκε στο αρχείο.
Στο διάστημα που μεσολάβησε μέχρι την ετυμηγορία
του δικαστηρίου, ακούστηκαν πολλά. Το χαστούκι στη
Λιάνα Κανέλλη έγινε viral, διακωμωδήθηκε από τα
μέσα κοινωνικής δικτύωσης, σατιρίστηκε σε θεατρι-
κές παραστάσεις, «πέρασε» με κάθε τρόπο στο θυμικό
και στη μνήμη μας, μέχρι που έφτασε να απομυθο-
ποιηθεί, να γίνει άλλο ένα από εκείνα τα περιστατικά
βίας της καθημερινότητας, που προσπερνάμε και συ-
νεχίζουμε το δρόμο μας. Στο άκουσμα της δικαστικής
απόφασης, το διαδικτυακό «bullying» βρήκε την ευ-

καιρία να στήσει εκ νέου ένα μίνι... πανηγύρι. «Καλά
της έκανε», «η Κανέλλη δεν είναι γυναίκα», «καλά να
πάθει», «της άξιζε», «και λίγες έφαγε» ήταν τα σχόλια
που ακούστηκαν και γράφτηκαν, για να σταχυολογή-
σω μόνο μερικά, τα πιο ήπια ίσως, από αυτά. Έχω
δυστυχώς την αίσθηση ότι η Δικαιοσύνη έδωσε ένα
ακόμα μεγαλύτερο «βήμα» στους... νταήδες του πλη-
κτρολογίου -και όχι μόνο- να συνεχίσουν να «χαστου-
κίζουν» λεκτικά τη Λιάνα Κανέλλη. «Η γλώσσα κόκαλα
δεν έχει και κόκαλα τσακίζει» λέει ο θυμόσοφος λαός
και μάλλον δεν κάνει λάθος... Θέλει, πραγματικά,
γερό στομάχι, για να αντέξει κανείς τον «οχετό» των
ύβρων κατά της βουλευτού του ΚΚΕ, στη συγκεκρι-
μένη περίπτωση. Αυτό που θα έπρεπε, ωστόσο, να
μας προκαλεί ακόμα μεγαλύτερη ανησυχία, είναι τι
μήνυμα στέλνουμε, σαν κράτος και σαν κοινωνία, στις
γυναίκες της διπλανής πόρτας, που υφίστανται σιω-
πηλά τη σωματική βία πίσω από... κλειστές πόρτες.
Στις γυναίκες που πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής
βίας και δεν τολμούν να βγουν να την καταγγείλουν,
γιατί φοβούνται τα χειρότερα ή, αν θέλετε, ακόμα και
στις γυναίκες που υφίστανται ένα ιδιότυπο σεξουα-
λικό «εκφοβισμό» στο χώρο εργασίας τους, μόνο και
μόνο επειδή έτυχε να φοράνε φούστα σε έναν κόσμο
φτιαγμένο για κείνους που φοράνε παντελόνια.
Μόνο που χθες μας πιάσανε με τα παντελόνια κάτω...

ΕΘΝΟΣ

Είναι το μόνο
πρόβλημα
η λιτότητα;

Σε αντίθεση με ό,τι σχεδόν όλοι πιστεύουμε,
«η λιτότητα δεν είναι το πρόβλημα», υποστη-
ρίζει στο άρθρο του στο Project Syndicate ο
Ρικάρντο Χάουσμιν, πρώην υπουργός Οίκο-
νομικών της Βενεζουέλας (προ τσαβισμού)
και καθηγητής του Χάρβαρντ.

Εξηγεί πολύ απλά ότι κανείς δεν είναι ιδεο-
λογικά υπέρ της λιτότητας και ότι η Ελλάδα
μέχρι το 2014, έχοντας τεράστιο δανεισμό,
δεν έχει πληρώσει ούτε ένα ευρώ σε τόκους.
Και προσθέτει κάτι επίσης σημαντικό. Από
το 1998-2007 η Ελλάδα είχε τον δεύτερο
μεγαλύτερο ρυθμό ανάπτυξης στην Ευρώπη
(3,8%), αλλά μέχρι το 2007 ξόδευε 14% του
ΑΕΠ περισσότερο από εκείνα που παρήγαγε.
Το τεράστιο αυτό ποσό πήγαινε κυρίως στην
κατανάλωση.

Η διακοπή χρηματοδότησης από τις αγορές
υποχρεώνει την Ελλάδα να προσαρμόσει
τις δαπάνες της σε αυτό που παράγει. Και το
πρόβλημα, σύμφωνα με τον κ. Χάουσμιν,
είναι ακριβώς αυτό: ότι παράγει πολύ λίγα
προϊόντα που ο υπόλοιπος κόσμος θα ήθελε
να καταναλώσει.

Και τίθεται το ερώτημα: ποιο είναι το περισ-
σότερο εξαγωγίμο προϊόν μας; Λάδι, είναι η
απάντηση. Γνωρίζετε ότι φέτος που βούλιαξε
η παραγωγή στους δύο μεγαλύτερους παγκό-
σμιους παραγωγούς, την Ιταλία και την Ισπα-
νία, το ελληνικό λάδι έφευγε σε βυτία σαν
αυτά που κάρκιναν στην τραγωδία της Αδριατι-
κής και δίνονταν στους Ιταλούς για να το επε-
ξεργαστούν και να καλύψουν την παγκόσμια
πελατεία τους; Και στην Ελλάδα σε χιλιάδες
στρέμματα ελαιώνων οι ελιές έμειναν να σα-
πίζουν στο χώμα, γιατί το μάζμα τους είναι
«ασύμφορο», τη στιγμή που στην Ιταλία και
στην Ισπανία η ελαιοπαραγωγή είναι αντα-
γωνιστική.

Μάλλον πρέπει γρήγορα να τα ξαναδούμε
όλα από την αρχή. Αν δεν τελειώνουμε σύ-
ντομα με την εκκρεμότητα της χρηματοδότη-
σης της χώρας, να κοιτάξουμε μπροστά, στην
παραγωγική ανασυγκρότησή της, με δυσκο-
λίες, θυσίες και κόπο, τότε φέρνουμε πιο
κοντά τη νέα πιο σκληρή λιτότητα. Με νέα
φτώχεια, νέους ανέργους.

Η λιτότητα δεν καταργείται με Προεδρικό Δι-
άταγμα και με αποφάσεις συνεδρίων. Γιατί
τελικά η λιτότητα έρχεται όταν δεν μπορείς
να παράγεις περισσότερα από όσα ξοδεύεις.
Και αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημά μας.